

Ще ви разкажа за една ромска жена

Ганго Александров Илиев – първа награда за разказ

Саломе оправи отпусналия се кичур. Наблизо минаваше кола. Не спря. Саломе чакаше клиент. Беше на деветнадесет. Но се чувстваше стара и мъдра.

Изсвистяха гуми и една кола се спря на магистралата.

– Хей, хайде, качвай се! Какво се мотаеш още, кучко?

Беше мъж около четиридесетте, с прошарена коса и увиснало шкембе. На Саломе ѝ се гадеше, но беше длъжна да се качи в колата. Независимо дали ѝ харесваше. В противен случай Асен щеше да я пребие. Докато си научи урокът. Да не подбира тя, а да прави всичко, каквото клиентите искат. Всичко и както го искат. Никой не се интересуваше дали иска, или не, дали ѝ харесва.

Саломе се качи в колата. Беше опел, черен и нов, лъскав. Дали Саломе щеше да има такава кола и мъж, който да я обича?

– Ей, кучко, не можеш ли по-добре? Само ми хабиш парите. Размърдай се повече де!

Саломе се притесни. Боят ѝ беше вързан в кърпа. Асен щеше да я налага, докато припадне. Тези мисли още повече затрудниха Саломе в изработването на заплатата ѝ. Опита се да се хареса на мъжа, но той я плесна през устата. На Саломе ѝ текна кръв от носа. Мъжът я изрита от колата и тя падна на платното. Изправи се. Извади кърпичка от чантата си и попи кръвта. Беше свикнала. Срещаше се с всякакви типове. Веднъж дори я наръгаха с нож. Защото им харесвало. Тогава си мислеше, че ще умре. Но черен гологан губи ли се?

Друга кола забави хода си. Саломе се усмихна и зае предизвикателна поза. Колата не спря. Саломе въздъхна. Последните месеци се връщаше назад в спомените си, в детските си години. Майка ѝ я беше кръстила Саломе. Играеше си с нея, пееше ѝ песни, приспиваше я с приказки. След това я изостави. Ей така. Замина с някакъв мъж и баща ѝ казваше, че е мъртва. Но Саломе все не вярваше. Очакваше всеки момент майка ѝ да се върне и да я прегърне, както тогава. Да я заведе у дома си и да живеят двете заедно.

Появата на Асен прекъсна мислите ѝ.

– Докога ще те уча, кучко?

Последваха шамари и ритници. Саломе се свлече на земята и тялото ѝ се изви като дъга от болка. Но не издаде и звук. Ако